

Ἔτσι λοιπὸν σὺ δέχεσαι τοὺς ξένους βασιληάδες ;
Μαζεύεις πέτραις δίπλα σου καὶ τοὺς πετροβολεῖς,
ἀντὶ νὰ κάνης ἔμπρὸς ὅσ' αὐτοὺς ὡς κάτω τ μ ε νά δ ε ς
καὶ τῆς χρυσῆς πορφύρας των τὴν ἄκρη νὰ φιλῆς ;
Ἄ! πρόσεχε, Χανούμισσα, καὶ πρὶν νὰ σύρης πέτρα,
λέει κι' ἡ παροιμία μας, τὰ ὕστερνά σου μέτρα.

Μὴν ἐρωτεύθηκες καὶ σὺ τοῦ βασιληᾶ τῆ χάρι,
κι' ἀντὶ λουλούδια ἄφθονα ἀπάνω του νὰ ρίξεις,
τοῦ ἔστειλες ὅστην κεφαλὴ ἐκεῖνο τὸ λιθάρι,
τὸν ἐρωτᾶ σου τὸν πολὺ μὲ τοῦτο νὰ τοῦ δείξης ;
Κακὸ σημάδι ἐρωτος μᾶς ἔδειξες κυρία....
Πέτραις ἐμεῖς δὲν θέλουμε γιὰ ἐρωτος σιμεῖα.

Κι' ἂν ἦναι νὰ πετροβολῆς ἐκεῖνον π' ἀγαπήσης,
καλλίτερα, Χανούμισσα, ποτὲ μὴν ἀγαπᾶς·
ἐγὼ, ἂν θέλῃς, γίνομαι γιὰ ἴσένα καὶ Δερβίσης,
ἀλλ' ὅμως κατακέφαλα μὲ πέτραις μὴν κτυπᾶς.
Ρίχνε παπούτσι, τσόκαρα, καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλεις,
Ἄλλὰ γιὰ ὄνομα Θεοῦ λιθάρι μὴ μᾶς στέλλῃς.

Ἢ μήπως ἅμα ἔκτυπαξες μὲς ὅστα ἴδικά σου μέρη
ποδάρι ξένα νὰ πατοῦν, ἐπόνεσ' ἡ ψυχὴ σου,
κι' ἔνα λιθάρι ἄρπαξες ὅστο τρυφερό σου χέρι,
καὶ τὸρριξες ὅστον βασιληᾶ μὲ ὄλη τὴν ὀργή σου ;
Ἄν τὸκαμες, Χανούμισσα, γι' αὐτὸ καὶ μόνο, γιὰ σου,
τιμὴ ὅστο γιασουμάκι σου καὶ ὅστην παλληκαριά σου.

Ἄπο τὴν τόση σου φωτιὰ δὸς μας μιὰ σπιθα μόνον,
μήπως φανῆ καὶ ὅστους Ῥωμηοὺς κανένα παλληκάρι....
Ἄν ὁ Σουλτάνος ἤρχετο σ' ἐμᾶς νὰ στήσῃ θρόνον,
οὔτ' ἄνδρας δὲν θὰ ἔρριχνε ἀπάνω του λιθάρι.
Ἐμεῖς ἐσυνειθίσαμε μὲ χέρια σταυρωμένα,
κι' ἄς ἦναι τὰ κεφάλια μας ἀπὸ πετριάς σπασμένα.

Souris

ΑΠ' ΕΔΩ ΚΑΙ ΑΠ' ΕΚΕΙ

Ἐν τῷ Τηλεγράφῳ τῆς Παρασκευῆς. Ὁ ἐπίσκοπος Τριέ-
κης οὕτω προσφωνῶν τὸν βασιλέα :

Μεγαλειότατε,

Ὁλόκληρος ἡ ἐπαρχία τῶν Τριεκάλων θὰ τηρήσῃ ἰσασί
εὐγνώμων τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἀτυχῶν ἡμερῶν καθ' ἃς τὸ
ἐλεύθερον αὐτῆς ἔδαφος ἐπάτησεν ὁ σκεπτε τῶν Ῥιλλήνων
Βασιλεὺς.

ὑποθέτομεν ὅτι εἶναι τυπογραφικὸν σφάλμα.

Εἰς τὸν κ. Λάταν ἐλέγχοντα ἀτυχῆ ἱερέα πρῶν καρα-
γωγέα ἐπὶ ἀνορθογραφίαις, νομίζομεν ὅτι δυνάμεθα νὰ πα-
ρατηρήσωμεν ὅτι τὸ ἐν τῷ ἐλέγχῳ του δυσπεφηλησμένων
γράφεται μὲ ε ὡς καὶ τὸ ὅπως γέγραπτε Ἰερύς.

Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι Λάτας καὶ καραγωγεὺς = παπ-
πάδες.

Μεταξὺ ἄλλων οἱ ὁποῖοι ἔγιναν ἐπιτροπὴ διὰ νὰ σκε-
φθῶσι περὶ τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως συγκαταλέγεται καὶ ὁ
ἐπίτιμος. Ἄρθρον τοῦ καταρτισθησομένου νομοσχεδίου δὲν
ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ ὀρίξῃ καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ ὅπερ θὰ
πληρώνωσιν οἱ ἐκ τῶν μαθητῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσιν
ἀπολυτήρια.

Τί περίεργοι συμπτώσεις ἐνίστε !

Ὁ Τηλεγράφος ἀνήγγειλε πρῶτος ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐξέ-
φρασε τὴν εὐαρέσκειάν του καὶ ἀπένειμε τὸν χρυσοῦν
σταυρὸν εἰς τὸν Ἀνυπεράκην. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀκουσίως
ἡμῶν πολλὴν ὄραν ἐφιλοσοφήσαμεν ἐπὶ τῆς τριάδος ταύτης.

Blowitz.

ΚΟΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΕ ΚΑΣΤΡΟ.

Ἄποῦ πάντα τὰ φύλλα τῆς πρωτεύουσας, σπουδαῖά τε
καὶ μὴ ἐνησχολήθησαν περὶ τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτοῦ ὑποκειμέ-
νου, ὅπερ ἡ πόλις τῆς Παλλάδος φιλοξενεῖ ἀπὸ τινων ἡμε-
ρῶν, καθῆκον ἡμῶν ἐθεωρήσαμεν νὰ μὴ ὕστερήσωμεν καὶ
ἡμεῖς κατὰ τοῦτο. Ἐσπεύσαμεν λοιπὸν νὰ κάμωμεν τὴν
γνωριμίαν τοῦ Κερκυραίου Ἡυπατρίδου, διὰ νὰ παράσχωμεν
ὅσον τὸ δυνατόν ἐντελεστεράς πληροφορίας τοῖς ἀναγνώ-
σταις τοῦ «Μὴ Χάνεσαι.»

Ὁ κύριος κόμης, λοιπὸν, Ἄνδρας δὲ Κάστρο, γεννηθεὶς
ἐν Κερκύρᾳ ἔλκει τὴν καταγωγὴν ἐξ Ἰσπανῶν, καθὰ μαρ-
τυρεῖ τὸ ὄνομά του, καὶ οἱ τίτλοι οὗς ἐπ' αὐτοῦ φέρει, καὶ
μάλιστα, ἡμεῖς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι κατάγεται κατ' εὐθείαν
γραμμὴν ἀπὸ τοῦ ἀθανάτου ἥρωος τοῦ Σερβάντες. Ἡ μόνη
διαφορὰ ἧτις ὑπάρχει μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐνδόξου προ-
γόνου του εἶνε ὅτι οὗτος μὲν ἀνεζήτησε τὴν ἀθανασίαν εἰς
τὸν Ῥομαντικὸν καὶ περιπετειώδη πλάνητα βίον τοῦ ἱππό-
του, ἐνῶ ὁ κόμης Ἄνδρας ἀνεζήτησε νὰ σιλιδώσῃ τὸ οἰκό-
σημόν του μὲ τὴν δόξαν τῆς φιλολογίας καὶ κατέστησε
Δουλοινεάν του τὴν εὐαίσθητον θεὰν τῆς Τραγωδίας. Ὁ
κόμης συνέγραψεν ἕν δράμα φανταστικοτραγικὸν οὐ μόνον,
ἀλλὰ καὶ διδακτικὸν, ἐπιγραφόμενον : Ἡ μάρτυς Δικα-

επίτην και ὁ ζηλότυπος σύζυγός της. Καὶ κατὰ πότον μὲν δύναται νὰ συνδέσῃ τοὺς δύο ἀνωτέρω ὀρισμοὺς δι' ὧν καταρτίζει τὸ πρῶτον ἐπιθετον τοῦ δράματός του, μὴ τὸ ἐξέτασῃ, παρακαλῶ, διότι ὁ κ. δὲ Κάστρο, καλλιτέχνης ἀληθής, δὲν συνειθίζει νὰ δίδῃ λόγον τῶν πράξεών του, καθὰ ἀνήκων εἰς τὴν εὐτυχῆ χορείαν, ἥτις ἄπέναντι τοῦ Νόμου δὲν εἶνε ὑπόλογος διὰ τὰς ἰδίας πράξεις.

Ἄλλως τε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Νόμος συγκατανεύει νὰ ὀπισθοδρομήσῃ χάριν αὐτοῦ ἐπὶ διακόσια ὄγδοῦντα ἔτη εἰς τὸ δρᾶμά του, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ἀκριβῶς ὅπως ἔχει σήμερον μὲ τὸ ἄρθρον τοῦ 288, μὲ τὸν εἰσαγγελέα του, καὶ μὲ τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν ἐνόρκων ἀρχομένην διὰ τοῦ στερεοτύπου «Τιμῶς καὶ εὐσυνειδήτως λέγω.» Κατὰ πόσον δὲ εἶνε διδακτικὸν τὸ δρᾶμα τοῦτο δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς, οἱ ὅπως δῶποτε ἀπογευθέντες ψυχία τινὰ αὐτοῦ νὰ μαρτυρήσωμεν, βεβαιοῦντες ὅτι διδάσκει πράγματι μέχρι τίνος βαθμοῦ ὁ ἀνθρώπινος ἐγκέφαλος δύναται ν' ἀλλοιωθῇ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ προβῇ εἰς ἔργα, ἅτινα μόνον οἱ περὶ τὸ τέλος τοῦ δράματος δύο κεραυνοὶ δύνανται καταλλήλως νὰ τιμωρήσωσι. Διότι πρέπει νὰ μάθητε ὅτι ὁ κ. δὲ Κάστρο, Ζεὺς Ἰψιδρεμέτης, ἔχων τοὺς κεραυνοὺς πάντοτε εἰς τὴν διάθεσίν του, ἐνεργεῖ τὴν καταστροφὴν τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματός του διὰ δύο κεραυνῶν, οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐν οἰαδήποτε ὥρᾳ τοῦ ἔτους ὡς ἐπίστρατοι ἐν ὑπηρεσίᾳ νὰ πίπτωσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ὡ! ἂν ὁ κύριος κόμης δὲ Κάστρο ἀπεφάσιζε νὰ μεταχειρισθῇ τὸ πολῦτιμον τοῦτο δῶρόν του ὑπὲρ τῆς λυτρώσεως τοῦ ἔθνους ἐν μιᾷ τῶν προσεχῶν Συνεδριάσεων ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ νὰ ῥίψῃ τοὺς κεραυνοὺς του κατὰ τῶν ἀχρείων πολιτευομένων μας, ἂν ἦναι τῷ ὄντι ἀληθεῖς κεραυνοὶ καὶ ὄχι ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους διαθέτει καὶ αὐτὸς ὁ κ. Στεφανίδης ἐν ἡμέραις δυσπεσίας, πῶς θὰ ἐψηφίζομεν ν' ἀνεγερθῇ αὐτῷ ἀνδριάς! Τί θὰ τῷ ἔκαμνον ἐπὶ τέλους; Τὸ πολὺ πολὺ θὰ περιώριζον αὐτὸν ἰσοβίως εἰς Κέρκυραν, τὴν πατρίδα του.

Δὲν προβαίνομεν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ κεραυνοπλήκτου ἀριστουργήματος τοῦ εὐγενοῦς κόμητος, καὶ διότι αἱ ἐφημερίδες ἱκανὰ περὶ αὐτοῦ ἔγραψαν καὶ διότι δὲν ἔχομεν τὴν χημικὴν δεινότητα τοῦ κ. Δηληγιάννη διὰ ν' ἀναλύσωμεν σκευασίαν, ἥτις μόνον πρὸς τὸ πρὸ δύο μηνῶν ὕδωρ τοῦ Κεφαλαρίου δύναται νὰ παραβληθῇ. Εἰς τὴν γαστέρα τῆς μάρτυρος Αἰκατερίνης κυοφορεῖται καὶ ὁ φοῖβος ὁ ἐπιμήνιος τοῦ Πύρρα, καὶ τὰ ἔκτακτα παραρτήματα τοῦ Στεφ. Ξένου καὶ τὰ ὠραιότερα τῶν ἄρθρων τοῦ Κορσείου, καὶ ἱκαναὶ ῥαψωδίαί τοῦ Ἀντωνιάδου. Ἐάν τις τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ἀλλάξῃ εἰκοσιοκτάρικον καὶ λάβῃ ῥέστα σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ πέντε φράγκα εἰς γαζέττας ἀντὶ νὰ ἐξοδεύσῃ ἄλλο ἐν διὰ νὰ ὑπάγῃ μέχρι Πειραιῶς ὅπως τὰς ῥίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καλὰ θὰ πράξῃ νὰ τὰς δώσῃ ὅπως ἀγοράσῃ τὴν μάρτυρα καὶ τοὺς δύο κεραυνοὺς της.

Ὁ κόμης δὲ Κάστρο εἶνε μεσηλιζ, φέρει δὲ γένειον μέλαν καὶ πυκνόν. Τὸ παράστημα αὐτοῦ καὶ ἡ φυσιογνωμία καὶ οἱ τρόποι μαρτυροῦσιν ὅτι ἔχει μὲν ἀναφαίρετα δικαιώματα ἐπὶ τῆς κληρονομίας τῆς ἐπουρανίου βασιλείας, ἀλλὰ δὲν καταλέγεται μεταξὺ τῶν κληρονόμων τοῦ Σίνα. Ὁ ἐπιφανὴς οὗτος δραματουργὸς εἶνε πολὺπλαγκτος, διότι πολλῶν ἀνθρώπων εἶδεν ἄστεα* ἀγνοοῦμεν ὅμως ἂν συγχρόνως ἔχων καὶ νόας, διότι τὸ ἐμπόρευμα τοῦτο δὲν περιέχεται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν γνώσεών του. Ἀρικόμηνος πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐκ Σμύρνης καθ' ἃς ἀκριβῶς ἡμέρας ἡ πρωτεύουσα αἰσθάνεται μετὰ λύπης τὴν στέρησιν τῶν δημοσίων θεαμάτων, ἀπέδωκε ζῶν καὶ κίνησιν εἰς πολλοὺς ὀμίλους

διὰ τῆς παρουσίας του. Ἡ ζωνρὰ νεολαία, ἡ πρὸ τινος πληροῦσα φαιδρότης καὶ εὐθυμίας τὰ περὶ τὰς Στήλας θεάτρα, καὶ νῦν συχνάζουσα περὶ τὰ ἄγωνα τραπέζια τοῦ καφενεῖου τοῦ Γιαννοπούλου, ἀπέδεδετο μετὰ χαρᾶς τὸ εὐρημα καὶ περιστοίχισε τὸν ἐνδοξον συγγραφεᾶ προσενεχθεῖσα νὰ παραστήσῃ τὸ ἐξοχον προῖδν τῆς φαντασίας του χάριν φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ, ὁ κράτιστος τῶν ὀπείων ἤθελεν εἶσθαι κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην ἢ ἀνεγέρσεις Φρενοκομείου ἐν Ἀθήναις πράγματι ἀναγκαιοτάτου, ἀφοῦ ἀρχίζει τώρα νὰ γείνηται καὶ εἰσαγωγὴ τοῦ εἴδους τούτου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Καθ' ἑσπέραν πολυάριθμος ὄμιλος νέων περικυκλοῖ ἐντὸς τοῦ Καφενεῖου τὸν κόμητα, καὶ ἀκροᾶται αὐτὸν ὀμιλοῦντα περὶ τοῦ ἔργου μετὰ στοργῆς πατρικῆς ἀπεριγράπτου. Χθὲς (Πέμπτην) τὸ ἑσπέρας ἐπρόκειτο νὰ γείνη ἡ διανομὴ τῶν προσώπων καὶ συνοδεία πολυάριθμος ἐκ πεντήκοντα περίπου νέων, συνώδευσε τὸν κόμητα ἐποχούμενον μέχρι τοῦ Καφενεῖου τοῦ Σταδίου, ζητωκραυγάζουσα ὑπὲρ αὐτοῦ καθ' ὁδὸν καὶ φέρουσα κλάδους δένδρων καὶ βεγγαλικά φῶτα. Ἐντὸς τοῦ μικροῦ καφενεῖου, πληρωθέντος τελείως ὑπὸ τοσοῦτου πλήθους, εἰς τῆς ἀκολουθίας, ἐπαρουσίασεν τὸν εὐγενῆ συγγραφεᾶ εἰς τὴν ὀμήγυριν διὰ κολακευτικωτάτων φράσεων, ὁ ὑποφαινόμενος δὲ δοῦλός σας προσεφώνησε αὐτῷ, ἀποκαλέσας αὐτὸν τέρας τῆς φύσεως καὶ εὐχθεῖς αὐτῷ νὰ ἐπανεέλθῃ ὅσον τάχιστα εἰς τὴν πατρίδα του Κέρκυραν, ἀφ' ἧς ἐδραπέτευσεν. Ὁ κόμης νύχαρίστησεν ἀξιοπρεπῶς, ἐξέθηκε δι' ὀλίγων τὸν σκοπὸν τῆς παραστάσεως, καὶ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν καταλλήλων προσώπων, δόντος ἐκάστου ἐνώπιον αὐτοῦ ἐξετάσεις ἀπαγγελίας. Μετὰ τοῦτο ὁ συγγραφεὺς ὑπεκρίθη καὶ τὰ εἰκοσιτρία πρόσωπα τοῦ δράματός του, παντὸς φύλου καὶ πάσης ἡλικίας, μετὰ τέχνης ἀληθῶς θαυμασίας, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν καὶ τῶν παρασταμένων χειροκροτήσεων τῆς δημηγύρεως, ἥτις ἐπὶ τέλους προσέφερεν αὐτῷ στέφανον ἐκ κλάδων πιππερέας, ὃν ἐκεῖνος ἔλαβεν συγκεκλινημένος καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Μὴ ὑπαρχόντων προσκεφαλαίων πρὸς . . . ἀνάπαυσιν, οὐδὲ σπόγγων πρὸς . . . πλύσιν ἐν τῷ καφενεῖῳ ἢ συνεδρίασις ἐληξεν ἡσύχως, καὶ τὸ πλῆθος ἐπανῆλθεν ἐν τῇ πόλει μέχρι τοῦ Καφενεῖου συνοδεῦον μετὰ ζητωκραυγῶν καὶ βεγγαλικῶν φῶτων τὸν δραματουργόν.

Τὸ κωμικώτερον ἴσως τῆς ἑορτῆς ταύτης ἦτο τὸ ἐξῆς: Ἀστυνομικός τις κλητῆρ ἐντυχῶν παρὰ τὰς Στήλας, καὶ ἰδὼν τσαούτην συνάθροισιν καὶ ἀκούσας τὰς ζητωκραυγὰς, ἐνόμισεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πολιτικῆς διαδηλώσεως καὶ δραμῶν ἐσπευσμένως εἰδοποίησε τὴν Ἀστυνομίαν ὅτι σπουδαία ἐπίδειξις κατὰ τοῦ Κουμουνδούρου λαμβάνει χώραν. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ὁ συγγραφεὺς ἀπήγγειλε μετ' ἐνθουσιασμοῦ μέρη τινὰ τοῦ δράματός του, κατέφθασεν ἐν σπουδῇ ὁ ὑπαστυνόμος Τσακίρης μεθ' ἱκανῆς δυνάμεως κλητῆρων καὶ χωροφυλάκων καὶ περιέζωσε τὸ καφενεῖον. Ἰδὼν ὅμως ὅτι πρόκειται περὶ ἀθῶας διασκεσεκδᾶσεως, ἀπεσύρθη.

Ἐλθσμονήσαμεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ εὐγενὴς κόμης ἔσχε τὴν...τὴν τιμὴν νὰ ἐκτεθῇ ὡς ὑποψήφιος βουλευτῆς εἰς μίαν τῶν προηγουμένων ἐκλογῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κερκύρας. Καὶ δὲν ἀπεκόμισε μὲν ἱκανὰς ψήφους ὅπως περιβληθῇ μὲ τοῦ βουλευτοῦ τὸ ἀξίωμα, ἀπεκόμισεν ὅμως τόσον ποσὸν ἐφθαρμένων φυτικῶν οὐσιῶν, ὥστε νὰ δύναται νὰ λιπᾶν τὸν ἄγρον τῆς μεγαλοφυῆς του ἐπὶ πολλὴν εἰσέτι καιρόν.

Ἡ ἀποτυχία αὕτη εἶνε λυπηρὰ. Μεταξὺ τῶν τῶσων φῶτων τοῦ βουλευτηρίου μας, μεταξὺ τῶν τῶσων σοφῶν κε-

φαλών του Τζάννε, του Τσουτσουνάτου, του Κότταρη, και λοιπών είχε τόπον βεβαίως να σταθῆ και να διαλάμψη και ἡ γόνιμος κεφαλή του κόμπος δὲ Κάστρο. Ὅπου ἡ Ὠωδρογιαννούλα, ἐκεῖ θὰ εὐρίσκετο καλῶς και ἡ Δικατερίνη μετὰ τὸ σχετικὸν ζεῦγος τῶν κεραιῶν της. Καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος μὴ ἔχον τι κάλλιον νὰ πράξη θὰ ἤκουε καλλίτερον καὶ μᾶλλον εὐχαρίστως τὴν ἀπαγγελίαν μερῶν τινῶν τοῦ δραματικοῦ ἀριστουργήματος ἀπαγγελλομένων ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ ἰδίου συγγραφέως, παρὰ τὰς θεωρίας τοῦ Φιλήμονος καὶ τὰς ἀγορεύσεις pro domo τοῦ Σωτήρη.

Ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ὅτι οἱ ἐκλογεῖς τῆς Κερκύρας θέλουσι μεταμεληθῆ καὶ ἐπανορθῶσι τὸ ἀδίκημα, κρατούμεν διὰ λογαριασμὸν τῆς φιλολογίας καὶ τῆς αἰσθητικῆς τὸν θησαυρὸν τοῦτον καὶ εὐχόμεθα ἵνα, ἐφ' ὅσον αἱ Ἀστυνομικαὶ διατάξεις τὸ ἐπιτρέπουσιν, ἡ μάρτυς Δικατερίνη μείνῃ ἐπὶ πολὺ εἰσέτι μεταξὺ ἡμῶν πρὸς ψυχαγωγίαν καὶ διασκεδάσιν, νῦν ὅτε ἐξέλιπον καὶ αἱ προσφωνήσεις τῶν βιββίων, καὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἰατροσυνεδρίου καὶ αἱ ἀναίμακτοι μονομαχίαι τῶν ἀξιωματικῶν. Καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ εὐχή μας εἶναι εὐκόλον νὰ πληρωθῆ, ἐκτός ἐάν ἡ μάρτυς, ἀπαυδήσασα ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὸ μαρτύριον, ἀποφασίσῃ νὰ φονεύσῃ τὸν δῆμιόν της.

Γενεκές

Α! Α! Α! Α! Α! Α!

Εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδιον ἐκδίδεται
ἡ περίφημος

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

ΤΟΥ ΣΟΥΡΗ.

Θὰ πωλῆται καὶ σήμερον εἰς τὰς ὁδοὺς
ΑΝΤΙ 30 ΛΕΠΤΩΝ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ Ι. ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΥ

Ἄδός Ἑρμοῦ, εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Καπνικαρέας γωνίαν.

Μανδύας ἀδιάβροχοι διὰ στρατιωτικούς, ἀπὸ ὑφασμα λαμπρὸν καὶ στερεόν.

Ὀμβρέλλαι γυναικεῖαι, τῶν νεωτάτων παρισινῶν συρμῶν.

Ὅλα τὰ εἶδη τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν Κυριῶν, ἐκλογῆς τοῦ ἰδίου κ. Μομφεράτου ἐν Παρισίαις.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΠΛΗΞΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

ΝΑΥΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ.

Συστήσασα δυνάμει ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων, ἐγκριθείσης διὰ Β. Διατάγματος, χωριστὸν κλάδον **ἀσφαλειῶν ἐπὶ τῆς ζωῆς**, ὑπὸ τὴν εἰδικὴν ἐγγύησιν τοῦ 1)4 τοῦ μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου, ἀναδέχεται ἐπὶ μετρίοις ἀσφαλιστοῖς: 1) ἀσφαλείας κεφαλαίων πληρωτέων μετὰ θάνατον τοῦ ἀσφαλιζομένου· 2) ἀσφαλείας κεφαλαίων πληρωτέων εἰς τὸν ἐπιζήσαντα ἐκ δύο συνασφαλιζομένων· 3) ἀσφαλείας κεφαλαίων, ἢ συντάξεων, πληρωτέων μετὰ θάνατον τοῦ ἀσφαλιζομένου ἐάν ζῆ τὸ τρίτον πρόσωπον, ὅπερ ὁ ἀσφαλιζόμενος σκοπεῖ νὰ εὐεργετήσῃ· 4) ἀσφαλείας κεφαλαίων πληρωτέων ἐάν ὁ ἀσφαλιζόμενος ἀποθιώσῃ πρὸ ὠρισμένου ἔτους· 5) ἀσφαλείας ἐξόδων ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως πληρωτέων μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς εἰς τὸν κηδεμόνα τοῦ τέκνου ἐτησίως, μέχρις οὗ τὸ τέκνον ἀποπερατώσῃ τὰς σπουδὰς του εἰς ὠρισμένην ἡλικίαν· 6) ἀσφαλείας κεφαλαίων προικὸς πληρωτέων ἐάν τὸ τέκνον φθάσῃ εἰς ἡλικίαν 18, 19, 20, ἢ 21 ἐτῶν, κατ' ἐκλογὴν τοῦ συμβαλλομένου· 7) ἀσφαλείας κεφαλαίων, ἢ συντάξεων, πληρωτέων ἐάν ὁ ἀσφαλιζόμενος φθάσῃ εἰς ὠρισμένην ἡλικίαν· καὶ 8) ἀσφαλείας ἀμέσως ἀρχομένων ἰσοδίων ἐπιχορηγήσεων ἐπὶ καταβολῇ κεφαλαίου ἀνεπιστρέπτου.

Ἡ **Ναυτ. Τράπεζα** ὁ **Ἀρχάγγελος**, ἀναδέχεται ὡσαύτως, ὡς μέχρι τοῦδε· 1) ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων θαλάσσης, ποταμῶν, λιμνῶν, καὶ τῆς μεταφορᾶς ἐν γένει, καὶ 2) ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκοδομῶν, ἐργοστασίων, ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιπλῶν.

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις παρὰ τῷ κεντρικῷ καταστήματι, ἀποδοτέας μετὰ προειδοποίησιν πέντε ἡμερῶν, ἐπὶ ἐτησίῳ τόκῳ 5 ο/ο.

ὑποκαταστήματα εἰς Πειραιᾶ, Σῦρον, Πάτρας, Κέρκυραν, Κεφαλληνίαν, Ζάκυνθον, Ὑδραν, Σπέτσας, Ἄνδραν, Θήραν, Μύκωνον, Ναύπλιον, Καλάμας, Κορώνην, Γύθειον, Τρίπολιν, Λαμίαν, Νέαν Μιζέλην, Γαλαξείδιον, Σκόπελον, Σκιάθον, Βῶλον, Κωνσταντινούπολιν, Σμύρνην, Χίον, Κύπρον, Θεσσαλονίκην, Ξάνθην, Καβάλλαν, Χανιά, Ἡράκλειον, Ἀλεξάνδρειαν, Σουακὶν (Ἐρυθρᾶς θαλάσσης), Γαλάζιον, Βραΐταν, Κωνσταντῆσαν, Γιούργεβον, Τούρνον Μαγουρέλιον (Δουνάβεως), Ὀδησσὸν, Ταϊγάνιον, Ἰσμαήλιον, Βιέννην, Τεργέστην, Πετρούπολιν, Νεάπολιν καὶ Γενοῦσιν.

Πρακτορεῖα εἰς Ἀττάλειαν, Ἀλικαρνασσὸν, Αἶνον, Αὐλώνα, Βάρνην, Βαλτσίκιον, Βεγγάλην, Δεδαγάτσιον, Δαμιάτιον, Δέρναν (Βαρβαρία), Δραχμάνιον, Ἑλλήσποντον, Ζήμνιτσαν (Δουνάβεως), Ἰάφαν, Κατάκωλόν, Κάσσον, Κάλυμνον, Κύθηρα, Κερασσοῦντα, Καλαράσιον (Δουνάβεως), Κέαν, Κέρτσιο, Κύμην, Λευκάδα, Λιθόρρον, Μεσσήνην (Σικελίας), Μονεμβασίαν, Μῆλον, Μελίτην, Μιτυλήνην, Μαγδαληνὴν (Σαρδηνίας), Νέαν Ἐφεσσόν, Ὀλτένισσαν, Πύλον, Πύργον (Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας), Πικέτον (Δουνάβεως), Ραιδεστόν, Ρόδον, Ρουχτσούκιον, Σουλινᾶ, Σωζούπολιν, Σάμον, Σκύρον, Σιλίστριαν, Σύμην, Σινώπην, Τσεσμέν, Τούλτσαν, Τερναβόδαν, Τένεδον καὶ Χαλκίδα.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ναυτ. Τραπ. τοῦ Ἀρχαγγέλου)